

blandt efterlønsmodtagere om at få udbetalt deres ATP tidligere, synes vi, det er et ønske, der skal imødekommes af Folketinget.

Formanden:

Fru Annette Just for en kort bemærkning, herefter hr. Poul Erik Dyrland, og så går vi til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Når hr. Poul Erik Dyrland nu pludselig siger, at dette også var en idé i den tidligere EU-debat, må jeg altså hoppe op og spørge, hvad det her dog er for noget.

Jeg erindrer ikke et eneste møde, hvor ATP var et argument for, at vi skulle stemme for EU. Jeg erindrer ikke et eneste ord i nogen af alle de mange og lange debatter, vi har haft om den sag, at ATP blev nævnt i så meget som en parentes.

Enten har hr. Poul Erik Dyrland overhovedet ikke været til nogen af EU-debatterne, eller også har han lukket ørerne og kun lyttet til sig selv.

Jeg mener stadig væk, at det må være en ret for folk at bruge deres egne penge, og det er det, det her drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Det er pudsigt nok, at fru Annette Just nævnte det med ørerne, for jeg nævnte overhovedet ikke ATP i sammenhæng med EU-debatten.

Det, jeg sagde, var, at SF i debatterne, også om EU, ofte har argumenteret for »den nordiske model«, »den danske model«, altså for aftalesystemet. Det var præcis det, jeg sagde før; jeg nævnte ikke med et eneste ord ATP i den sammenhæng.

Nu er det jo sådan, vil jeg sige til hr. Jes Lunde, at når jeg lægger vægt på, at også arbejdsmarkedsparterne spiller en rolle her, er det ud fra den udtrykkelige forudsætning om treklangen, og når arbejdsmarkedets parter er med i dette her, er det, fordi der er tale om en opsparingsordning til pensionstiden.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Den enkelte borgers relation til hele ATP-systemet er et spørgsmål, som i flere sammenhænge har Venstres opmærksomhed og bevågenhed. Vi så f.eks. meget gerne en friere pensionsopsparing, hvor den enkelte lønmodtager frit kunne placere sine ATP-bidrag og dermed altså

placere sin opsparing i den pensionskasse, hvis investeringsprofil bedst matchede egne ønsker, egne holdninger, miljørigtige investeringer, eller hvad det nu måtte være. Så det er klart, at ethvert forslag, der på den måde giver den enkelte større råderet over vedkommendes ATP-opsparing, vil have vores umiddelbare positive interesse.

Forslaget fra SF, som vi har til behandling her i dag, er dog af en anden karakter, for det går ikke ud på at tilføre den enkelte denne ekstra frihedsgrad i forhold til ATP, som jeg netop har omtalt, men derimod går forslaget ud på, som det jo er alle bekendt, at udbetale ATP-pension fra det fyldte 60. år, hvis en lønmodtager, der har forladt arbejdsmarkedet, selv ønsker det.

I den udformning, som forslaget foreligger i her til første behandling i dag, er det dog en mulighed, som er mere formel end reel, for de gældende regler for efterløn betyder, at der som hovedregel skal ske fradrag i efterlønnen for løbende udbetaling af pension. For et gennemsnitligt 60-årigt ATP-medlem vil forslaget derfor kun give et månedligt nettoprovenu efter skat på 56 kr. mod 329 kr., hvis ATP-pensionen først udbetales, når folkepensionsalderen indtræder.

Det nævner jeg ikke for at stå her og afvise forslaget ud fra sådan nogle formynderiske grunde, som jeg næsten kunne høre at arbejdsministeren antydede. Vi tror faktisk godt, at den enkelte lønmodtager selv vil være i stand til at kunne indse, at det ville få en konsekvens, når man nåede alderen for folkepension, hvis man havde besluttet allerede at hæve pengene som 60-årig. Vi tror faktisk på det enkelte menneske, og at der også uden for denne sal findes både omtanke og intelligens. Jeg nævner det, for hvis forslaget skal have et reelt indhold, må man altså vurdere de gældende fradragsregler nærmere, ellers bliver forslaget rent pjat.

Her er det så, at der opstår et stort problem, for vi er i Venstre nervøse for, om man kan forbeholde en eventuel undtagelse for ATP-pension alene. Hvad med de andre arbejdsmarkedspensioner? Skal de så ikke også kunne udbetales uden fradrag? De spørgsmål fører uvægerligt til det, som jeg betragter som kerneproblemet ved forslaget, hvor positivt det end ved første øjekast tager sig ud, nemlig spørgsmålet om, hvordan det vil påvirke tilbagetrækningen fra arbejdsmarkedet. Hvor mange flere vil vælge at gå på efterløn, når de økonomiske muligheder nu bliver mere fordelagtige? Det spørgs-